

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4Cob/89/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7117219852
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Hlaváčová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7117219852.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Hlaváčovej a sudcov JUDr. Zdenky Kohútovej a JUDr. Igora Ragana v spore žalobcu: Union poisťovňa a. s., Bajkalská 29/A, 813 60 Bratislava, IČO 31 322 051 zastúpeného advokátom JUDr. Dušanom Remetom, Masarykova 2, 080 01 Prešov proti žalovaným: I. D. M., V. X.X.XXXX, T. XXXX/XX, XXX XX Q. a 2. Mgr. Y. M., V. XX.X.XXXX, T. XXX/XX, XXX XX Q. o zaplatenie 1.725,93 eura s prísl., o odvolaní žalovaného v 1. rade proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 10.4.2019 č. k. 30Cb/104/2017-104 takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok vo výroku o povinnosti žalovaných v I. a 2. rade zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 1 400,- eur s 9% úrokom z omeškania od 24.7.2017 do zaplatenia a paušálnu náhradu nákladov 40,- eur a vo výroku o náhrade trov konania a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie označeným rozsudkom

I. uložil žalovaným v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 1.725,93 eura spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne od 24.7.2017 do zaplatenia a paušálnu náhradu nákladov vo výške 40,- eur, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a

II. žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške 100%, ktoré sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi žalovaní v 1. a 2. rade.

2. Vychádzal zo zistenia, že žalobca uzavrel so žalovaným v I. rade dňa 17.12.2015 zmluvu č. 18846, na základe ktorej žalovaný v I. rade vykonával pre žalobcu činnosť obchodného zástupcu ako rodinný poisťny predajca (RPP) a zaviazal sa pre žalobcu sprostredkovať uzavieranie poisťných zmlúv, v mene žalobcu aj poisťné zmluvy uzavierať a poskytovať odborné rady o poisťných produktoch žalobcu za podmienok uvedených v zmluve a v Smerniciach pre sprostredkovanie poistenia. Súd prvej inštancie zistil, že žalovaný uzavrel päť zmlúv životného poistenia a jednu zmluvu neživotného poistenia, za čo mu bola vyplatená začiatočná provízia v celkovej výške 484,61 eura. Pretože štyri zmluvy životného poistenia a zmluva neživotného poistenia zanikli predčasne pre neplatenie, žalobca s odkazom na čl. IV. ods. 1 až 3 prílohy 2 zmluvy k zániku nároku na začiatočnú províziu zo zmluvy o životnom poistení a čl. IV ods. 10, ods. 11 a ods. 3 v spojení s ods. 2 písm. a/ čl. IV prílohy č. 2 zmluvy k zániku nároku na províziu z poistenej zmluvy neživotného poistenia uviedol, že predmetné zmluvy zanikli spôsobom spĺňajúcim podmienky vrátenia nezaslúženej časti provízií, lebo zanikli z dôvodu nezaplatenia poisťného za prvé dva roky trvania poistenia.

Z tohto dôvodu vyzval žalovaného v 1. rade na vrátenie nezaslúženej provízie v celkovej výške 482,84 eura podľa čl. IV ods. 5 a 6 prílohy 2 zmluvy v prípade životného poistenia a podľa čl. IV ods. 12 prílohy č. 2 zmluvy zo zmluvy o neživotnom poistení. Podľa čl. IV ods. 14 prílohy č. 2 zmluvy mal žalovaný povinnosť vrátiť nezaslúženú časť vyplatenej provízie aj po ukončení zmluvného vzťahu so žalobcom.

Žalobca žiadal ďalej vrátiť fixný bonus vyplatenej žalovanému v 1. rade podľa čl. III. ods. 1 prílohy č. 4 zmluvy za mesiace december 2015 a január až marec 2016 po 350,- eur v celkovej výške 1.400,-

eur. Uvedol, že listom zo dňa 17.10.2016 odstúpil od zmluvy so žalovaným v I. rade, odstúpenie mu bolo doručené dňa 24.10.2016. Keďže zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovaným v I. rade zanikol do dvanástich mesiacov od jeho platnosti, podľa čl. III. ods. 4 prílohy č. 4 zmluvy vznikla žalovanému v I. rade povinnosť vrátiť celú výšku vyplatených fixných bonusov, a to do 30 dní od doručenia výzvy na jeho úhradu.

Celkový dlh žalovaného v I. rade činil 1.882,84 eura.

Nárok žalobcu smeroval aj proti žalovanej v 2. rade, ktorá so žalobcom uzavrela dňa 12.2.2017 dohodu o prístupí k záväzku a zaviazal sa ako prístupujúci dlžník uhradiť dlh vo výške 1.882,84 eura za dlžníka (žalovaného v 1. rade) v 12 mesačných splátkach, a to 4x po 156,91 eura a 8x po 156,90 eura od februára 2017 pod hrozbou straty výhody splátok v prípade nezaplatenia niektorej splátky. Žalovaná v 2. rade zaplatila len jednu splátku dňa 9.3.2017 v sume 156,91 eura a ďalšie splátky neuhradila, čím sa stal splatným celý jej dlh.

Žalobou uplatnil žalobca proti žalovaným zostatok dlhu vo výške 1.725,93 eura (1.882,84 - 156,91) s prísl.

3. Súd prvej inštancie spor právne posúdil podľa § 652 ods. 1, § 324 ods. 1, § 340 ods. 1, § 365 ods. 1, § 369 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka a konštatoval, že obrana žalovaných nebola úspešná. Uvedol, že nezaslúžená časť začiatkovej provízie za zmluvy životného poistenia, ktorú je RPP povinný vrátiť, je podľa čl. IV ods. 6 prílohy č. 2 zmluvy určená podľa uhradeného poistného, t. j. pre určenie pomernej časti provízie na vrátenie je rozhodujúce poistné obdobie, do konca ktorého je uhradené bežné poistné. Ďalej poukázal na to, že žalovanému v I. rade bol vyplatený fixný bonus vo výške 1.400,- eur, ktorý je povinný vrátiť v zmysle čl. III ods. 4 prílohy č. 4 zmluvy, ak zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovaným v I. rade zanikne do dvanástich mesiacov od jeho platnosti. Súd prvej inštancie zdôraznil, že tieto skutočnosti neboli medzi stranami sporné. Poukázal na to, že žalobca odstúpil od zmluvy č. 18846 a odstúpenie od zmluvy bolo žalovanému v I. rade doručené dňa 24.10.2016, tiež poukázal na uzavretie dohody o prístupí k záväzku dňa 12.2.2017 medzi žalobcom a žalovanou v 2. rade. Z týchto dôvodov zaviazal žalovaných na zaplatenie žalobcom uplatnenej istiny.

Žalobcovi tiež priznal uplatnený úrok z omeškania, pretože žalovaní sa dostali do omeškania so splnením peňažného záväzku a žalobcovi priznal paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 40,- eur.

O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 a 2 C. s. p. tak, ako to uvedol vo výroku rozsudku.

4. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný v 1. rade a žiadal o rozhodnutie v týchto veciach:

- vyplatené bonusy boli vyplácané na základe 100 % splnenia stanovených pracovných podmienok, s čím súviseli aj náklady, ktoré vynaložil pre žalobcu
- uzatvorená mandátna zmluva medzi žalovaným v I. rade a žalobcom a jej vypovedanie je podľa názoru žalovaného v I. rade účelová a v rozpore s dobrými mravmi
- na základe uvedeného žiadal o zrušenie rozsudku v bode 5 vrátenia fixných bonusov.

V prípade, ak odvolací súd nezmení rozsudok, odvolateľ žiadal o možnosť úhrady v splátkach po 200,- eur z dôvodu osobnej nepriaznivej finančnej situácie.

5. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného v 1. rade sa s právnym názorom súdu prvej inštancie vysloveným v napadnutom rozsudku stotožnil a žiadal, aby ho odvolací súd potvrdil. K žiadosti žalovaného v I. rade o splátky dlhu uvedol, že žalovaný v I. rade nepredložil žiadne dôkazy o svojej nepriaznivej finančnej situácii, preto nesúhlasil tým, aby sa mu umožnilo dlh splácať v splátkach.

6. Žalovaný v I. rade si stanovisko žalobcu v úložnej lehote neprevzal.

7. Odvolaním nebol napadnutý výrok rozsudku súdu prvej inštancie o povinnosti žalovaných zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 325,93 eura s 9 % úrokom z omeškania ročne od 24.7.2017 do zaplatenia. V tomto rozsahu nadobudol rozsudok súdu prvej inštancie právoplatnosť a nebol predmetom preskúmania odvolacieho súdu.

8. Odvolanie proti rozsudku podal len žalovaný v 1. rade. Keďže solidárna zodpovednosť žalovaných v dôsledku prístupia žalovanej v 2. rade k záväzku žalovaného v I. rade vyplýva z ustanovenia § 533 Občianskeho zákonníka, medzi žalovanými ide o nerozlučné spoločenstvo a procesný úkon žalovaného

v 1. rade - podanie odvolania sa vzťahuje aj na žalovanú v 2. rade, t. j. v napadnutom rozsahu rozsudok súdu prvej inštancie nenadobudol právoplatnosť ani vo vzťahu k žalovanej v 2. rade.

9. Odvolací súd prejednal odvolanie žalovaného v 1. rade v napadnutom rozsahu, t. j. vo výroku o povinnosti žalovaných zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 1.400,- eur s 9% úrokom z omeškania ročne od 24.7.2017 do zaplatenia a vo výroku o trovách konania podľa § 379 a § 380 C. s. p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania, pretože nejde o odvolanie, na prejednanie ktorého je potrebné podľa § 385 C. s. p. nariadiť pojednávanie a dospel k záveru, že odvolanie v uplatnenom rozsahu je dôvodné.

10. Zhodnými prejavmi strán a listinnými dôkazmi bolo v konaní preukázané, že strany sporu uzavreli dňa 17.12.2015 zmluvu č. 18846 podľa § 652 Obchodného zákonníka, s tým, že pre vzťahy zmluvou neupravené, platia ustanovenia Obchodného zákonníka o obchodnom zastúpení (čl. XIII ods. 1 zmluvy). Podľa zmluvy mal žalovaný ako rodinný poisťny predajca (RPP) sprostredkovať uzavieranie poisťných zmlúv a v mene žalobcu aj uzavierať poisťné zmluvy a poskytovať odborné rady o poisťných produktoch žalobcu, teda žalovaný mal vykonávať pre žalobcu činnosť, ktorá je podľa § 2 ods. 5 zákona č. 186/2009 Z. z. o finančnom sprostredkovaní podnikaním v zmysle § 2 ods. 2 písm. c/ Obchodného zákonníka. Vzťahy medzi stranami sporu sa preto riadia ustanoveniami Obchodného zákonníka.

Listom zo dňa 17.10.2016 žalobca od zmluvy odstúpil podľa čl. XII bodu 3 zmluvy z dôvodu nedodržania povinností uvedených v čl. III bod I Prílohy č. 1, t. j. preto, že žalovaný v I. rade za obdobie od 1.7.2016 do 30.9.2016 dosiahol súčet váženej produkcie v neživotnom poistení a započítaného APE vo výške 0 eur, a tým nesplnil minimálne štandardy stanovené na kalendárny štvrtrok. Odstúpenie od zmluvy žalovaný v 1. rade prevzal dňa 24.10.2016.

11. V predmetnej veci žalovaní nenamietali dôvodnosť nároku žalobcu na vrátenie nezaslúženej časti provízií (v zostatku neuhradenej sumy 325,93 eura), sporným bol nárok žalobcu na vrátenie fixného bonusu v sume 1.400,- eur. Súd prvej inštancie pritom vychádzal len zo všeobecných obchodných podmienok a neposudzoval, či fixný bonus nie je súčasťou provízie podľa § 659 Obchodného zákonníka (resp. článku 6 ods. 2 smernice č. 86/653/EHS) a či boli splnené zákonné predpoklady na jeho vrátenie.

12. Podľa § 659 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka obchodný zástupca má nárok na províziu dojednanú alebo zodpovedajúcu zvyklostiam v odbore činnosti podľa miesta jej výkonu s prihliadnutím na druh obchodu, ktorý je predmetom zmluvy. Províziou je aj odmeňovanie obchodného zástupcu vykonávané v závislosti od počtu alebo od úrovne obchodov.

Nárok na úhradu nákladov spojených so svojou činnosťou má obchodný zástupca popri provízií, len keď to bolo dojednané a ak nevyplýva zo zmluvy niečo iné, len keď mu vznikol nárok na províziu z obchodu, ktorého sa náklady týkajú.

13. Podľa čl. 6 ods. 2 smernice Rady z 18.12.1986 o koordinácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa samostatných obchodných zástupcov č. 86/653/EHS (smernica) akákoľvek časť odplaty, ktorá závisí od počtu alebo finančného objemu, obchodnej transakcie sa v zmysle tejto smernice bude považovať za províziu.

14. Podľa čl. 11 smernice nárok na províziu môže zaniknúť, iba ak: je ustanovené, že zmluva medzi treťou stranou a zastúpeným sa nerealizuje a že sa tak nestalo vinou zastúpeného (odsek 1). Od ustanovení odseku 1 sa nemožno odchyliť dohodou v neprospech obchodného zástupcu (odsek 3).

15. Z citovaných ustanovení (tak smernice ako aj Obchodného zákonníka) vyplýva, že akákoľvek časť odplaty, ktorá závisí od počtu alebo finančného objemu obchodnej transakcie sa považuje za províziu. Podľa článku III ods. 1 prílohy č. 4 zmluvy nárok na vyplatenie fixného bonusu alebo redukovaného fixného bonusu závisí od plnenia plánu váženej započítanej produkcie nového RPP, teda aj v tomto prípade fixný bonus je potrebné považovať za províziu. To, že fixný bonus je súčasťou provízie, vyplýva priamo z čl. VII ods. 1 zmluvy, podľa ktorého RPP má za splnenia podmienok stanovených v zmluve nárok na odmenu, ktorá pozostáva z provízií uvedených v prílohe č. 2 zmluvy, iných druhov odmien uvedených v prílohe č. 1 zmluvy a z odmien uvedených v prílohe č. 4 zmluvy počas obdobia, v ktorom je RPP v postavení nového RPP.

16. V súvislosti s vrátením provízie, resp. jej časti odvolací súd poukazuje na rozsudok Súdneho dvora EU vo veci ERGO poisťovňa proti D. P. C - 48/16, v ktorom riešil otázku vrátenia peňažnej odplaty finančným agentom.

Dospel k záveru, že: a) článok 11 ods. 1 prvá zarážka smernice Rady 86/653/EHS sa má vykladať v tom zmysle, že sa vzťahuje nielen na prípady úplnej nerealizácie zmluvy uzatvorenej medzi zastúpeným a tretou osobou, ale tiež na prípady čiastočnej nerealizácie tejto zmluvy, teda že sa nedosiahne predpokladaný objem obchodov alebo že táto zmluva nebude trvať predpokladaný čas; b) článok 11 ods. 2 a 3 smernice 86/653 sa má vykladať v tom zmysle, že ustanovenie zmluvy o obchodnom zastúpení, podľa ktorého je zástupca povinný vrátiť pomernú časť svojej provízie v prípade čiastočnej nerealizácie zmluvy uzavretej medzi zastúpeným a tretou osobou, nie je „odchýlením v neprospech obchodného zástupcu“ v zmysle článku 11 ods. 3 tejto smernice, pokiaľ časť provízie, ktorá sa musí vrátiť, je primeraná rozsahu nerealizovanej zmluvy a pod podmienkou, že nerealizácia tejto zmluvy nie je dôsledkom okolností, ktoré sú pripísateľné zastúpenému a c) článok 11 ods. 1 druhá zarážka smernice 86/653 sa má vykladať v tom zmysle, že pojem „okolností, ktoré sú pripísateľné zastúpenému“ sa nevzťahuje len na právne dôvody bezprostredne vedúce k ukončeniu zmluvy uzatvorenej medzi zastúpeným a tretou osobou, ale vzťahuje sa na všetky právne a skutkové okolnosti, ktoré sú pripísateľné zastúpenému, ktoré zapríčinili nerealizáciu zmluvy.

Pri posúdení nároku na vrátenie už vyplatennej provízie (jej časti) aj v prípade čiastočnej nerealizácie zmluvy (nedosiahnutia predpokladaných objemov obchodov alebo že zmluva nebude trvať predpokladaný čas) teda nejde o odchýlenie v neprospech obchodného zástupcu v zmysle článku 11 ods. 3 smernice, ak časť provízie, ktorá sa má takto vrátiť, je primeraná rozsahu nerealizovanej zmluvy.

17. Zo žalobcom predloženého zoznamu zmlúv uzavretých - sprostredkovaných žalovaným v 1. rade vyplýva, že časť z nich zanikla pre neplatenie, došlo teda len k čiastočnej realizácii zmlúv a žalobca si mohol platne dohodnúť so žalovaným v 1. rade režim vrátenia tzv. nezaslúženej provízie tak, ako je to uvedené v čl. IV ods. 5 prílohy č. 2 zmluvy, v ktorom bolo dohodnuté storno provízie špecifickým pomerom. Vzhľadom na to, že žalobca ako podnikateľ na trhu s poistením má záujem na tom, aby uzavreté zmluvy trvali čo najdlhší čas a poisťné bolo riadne a včas platené, lebo to má vplyv na mieru jeho zisku, takto dohodnutý režim storna provízií je podľa odvolacieho súdu primeraným, pričom žalovaný v I. rade netvrdil a nepreukazoval, že časť zmlúv uzavretých žalovaným v 1. rade zanikla z dôvodov na strane žalobcu, práve naopak, nárok žalobcu na vrátenie tzv. nezaslúženej provízie ani v odvolaní nespochybnil.

18. V konaní aj v odvolaní však žalovaný v 1. rade namietal dôvodnosť nároku žalobcu na vrátenie časti provízie - fixného bonusu, ktorého sa žalobca domáhal z dôvodu, že zmluvný vzťah medzi stranami trval menej ako 12 mesiacov, teda bez ohľadu na to, či uzavreté obchody boli realizované, resp. či sprostredkované zmluvy trvajú aj po zániku zmluvného vzťahu strán sporu a či z nich žalobca profitoval, resp. ďalej profituje.

19. Odvolací súd zastáva názor, že takáto dohoda je v neprospech obchodného zástupcu a je v rozpore s článkom 11 ods. 1 smernice a tiež z ustanovením § 662 ods. 1 Obchodného zákonníka (aj keď nejde o kogentné ustanovenie), pretože takouto dohodou sa zrušuje nárok na províziu z úplne iných dôvodov, ako predpokladá citované ustanovenie pre zánik nároku na províziu (resp. jej časti), t. j. preto, že obchod medzi zastúpeným a tretou osobou sa neuskutočnil a jeho neuskutočnenie nie je dôsledkom okolností, za ktoré zodpovedá zastúpený. V posudzovanej veci dôvodom zániku nároku na časť provízie - fixného bonusu je len to, že žalovaný nevykonával funkciu obchodného zástupcu najmenej 12 mesiacov, a to bez akejkoľvek väzby na ním uzatvorené obchody, ako to vyžaduje ustanovenie § 662 ods. 1 Obchodného zákonníka pri jeho výklade v súlade s čl. 11 ods. 1 smernice. Takáto dohoda je v neprospech obchodného zástupcu preto, že rozširuje dôvody zániku nároku na províziu aj na iné prípady, než ktoré sú výslovne vymedzené v ustanovení § 662 ods. 1 Obchodného zákonníka, a preto je podľa § 662 ods. 3 Obchodného zákonníka v nadväznosti na čl. 11 ods. 1 smernice neprípustná.

20. Keďže súd prvej inštancie neposudzoval žalovanému v 1. rade vyplatený fixný bonus ako súčasť provízie a v súvislosti s nárokom žalobcu na jeho vrátenie vychádzal len zo žalobcom formulovanej prílohy č. 4 k zmluve, pričom neposudzoval zákonné dôvody, pre ktoré môže zaniknúť nárok žalovaného v 1. rade ako finančného poradcu na províziu alebo jej časť - fixný bonus, rozhodnutie v napadnutom výroku je predčasné, a preto nesprávne.

21. Odvolací súd preto rozsudok v napadnutom výroku o povinnosti žalovaných zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 1.400,- eur s prísl. a vo výroku o náhrade trov konania zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b/ C. s. p. a v zrušenom rozsahu vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

22. Úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude posúdiť nárok žalobcu na vrátenie vyčísleného fixného bonusu v súlade s ustanovením § 662 Obchodného zákonníka a smernice Rady č. 86/653/EHS zo dňa 18.12.1986 o koordinácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa samostatných obchodných zástupcov, najmä či neprípustné rozšírenie dôvodov zániku nároku na províziu nie je v rozpore so zákonom, v dôsledku čoho je podľa § 39 v spojení s § 41 Občianskeho zákonníka neplatné a svoje rozhodnutie jasne a zrozumiteľne vysvetlí v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 C. s. p.

23. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C. s. p.).

24. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C. s. p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa v ustanovení § 419 C.s.p.

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu, na súde ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie môže podať strana sporu v ktorej neprospech bolo toto rozhodnutie vydané, dovolanie môže podať aj intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy podľa § 427 ods. 1 C.s.p.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom, okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 C.s.p., ak má dovolateľ sám, alebo jeho zamestnanec alebo člen vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Inak dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 447 písm. c) C.s.p.

V dovolaní podľa § 428 C.s.p. sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.